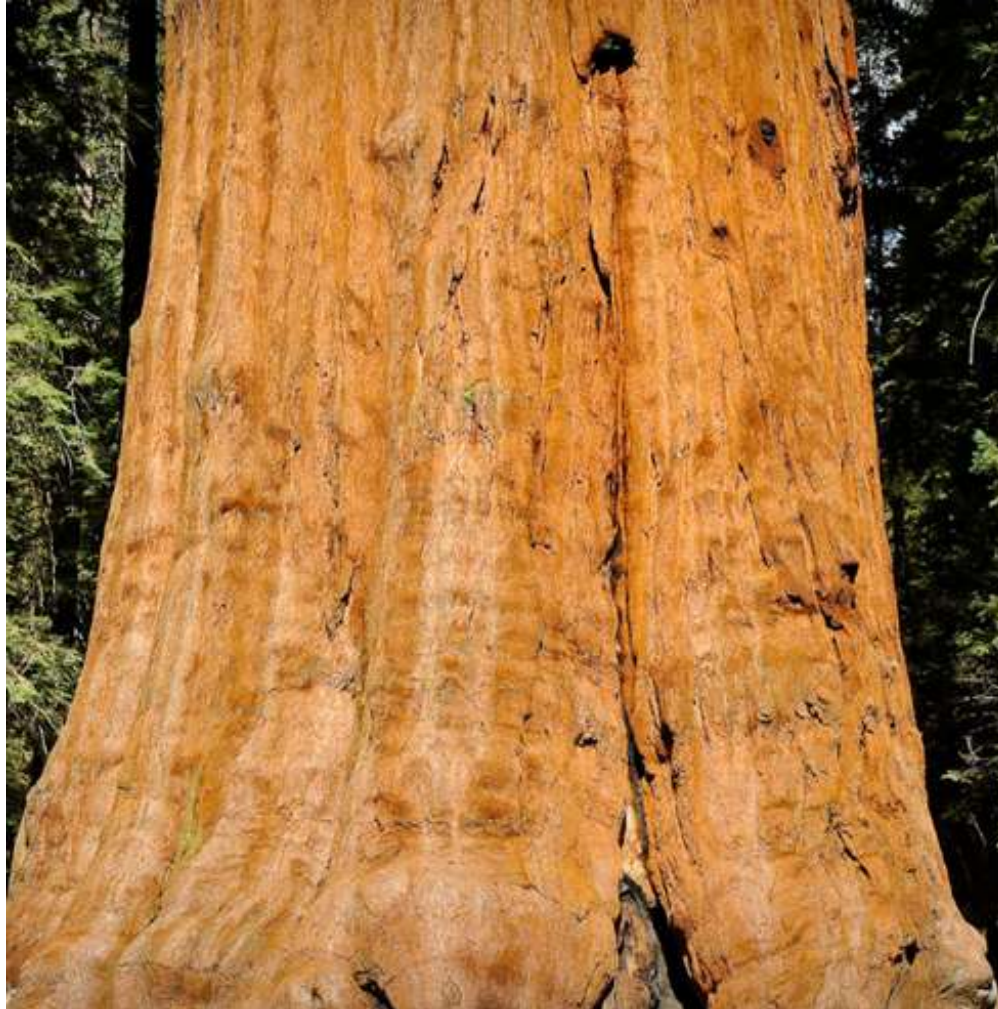

Hoofdstuk 6 Waarom worden sequoia's zo groot?

Ten eerste zit in dat uiteraard in hun genen, maar het komt vooral omdat ze zo oud worden. Er zijn exemplaren bekend die meer dan 3000 jaar oud zijn. Ze blijven maar door groeien.

De volgende vraag is dan natuurlijk: hoe komt het dan dat deze bomen zo oud worden? Het antwoord op deze vraag luidt: het komt vooral door hun bast. Het geheim van de sequoia's zit in hun boomschors. Deze schors kan bij grote bomen soms wel een dikte hebben van dertig tot zestig centimeter. De schors is erg zacht. Je kunt hem bij wijze van spreken als boksbal gebruiken. Maar het grootste geheim van de schors zit hem in de combinatie van de aanwezigheid van tannine en de afwezigheid van hars.

De schors van de sequoia gigantea

De schors bevat veel tannine. Dat is dezelfde stof die via de schil van druiven ook in rode wijn zit. Het is niet zo dat de boom daardoor in constante staat van dronkenschap verkeert, maar het zorgt er wel voor dat insecten en schimmels zich niet graag in de boomschors nestelen. Ze hebben daardoor weinig last van ziektekiemen en andere ongemakken.

De tannine zorgt er ook voor dat omgevallen bomen niet snel gaan rotten, waardoor deze omgevallen exemplaren soms zelfs een paar eeuwen na hun val nog steeds op de grond blijven liggen. Wel wordt vaak de binnenkant van de boom "opgevreten" en zie je grote holle bomen liggen, die niet alleen allerlei beesten een schuilplaats bieden maar ook de mens.

Zo werd in de negentiende eeuw een omgevallen hol exemplaar in het Kings Canyon National Park door het Amerikaanse leger als stal gebruikt. Er stonden daar soms wel meer dan dertig paarden.

Voormalige paardenstal in een omgevallen holle sequoia in het Kings Canyon National Park.

Een ander voorbeeld van een “hergebruikte” holle omgevallen boom is Tharps Log in Sequoia National Park. Deze boom werd van 1861 tot 1890 door een zekere Hale Tharp gebruikt als “zomerverblijf”. Op een nabij gelegen weide liet hij zijn vee grazen.

Tharps Log van buiten en van binnen met een afsluitbaar “raam”; niet echt een comfortabel verblijf overigens.

Behalve de tannine heeft de schors nog opmerkelijke eigenschap. De schors bevat in tegenstelling tot veel andere naaldbomen namelijk geen hars. Mede als gevolg hiervan brandt de schors van de boom heel slecht en vormt daardoor bij vuur een zeer goede bescherming voor de boom. Er moet dan ook heel wat gebeuren voordat het onderliggende hout van de boom zelf in brand raakt. De boom kan uren vuur doorstaan. Wel verbrandt vaak een deel - de buitenkant - van de schors en zie je grote zwarte brandsporen bij de voet van de bomen, waar de bosbrand heeft gewoed.

The Senate Group in The Congress Trail in het Sequoia National Park. Enkele sequoia's vertonen forse brandwonden aan de voet van de stam. Het rare dansende mannetje op de foto is weer uw auteur. Hij staat daar om de grootte van de bomen in perspectief te plaatsen.

Al met al vormt de schors een goede bescherming voor het hout van de boom. Dat de schors belangrijk is voor de boom bewijst het trieste lot van een 2500 jaar oude boom met de naam 'Mother of the Forest'. In 1854 verwijderde men bij deze sequoia in het Calaveras Big Tree Park het onderste deel van de schors van de boom om deze naar tentoonstellingen in New York en Londen te sturen. Men plakte daar de schors om een soort koker om de grootte van de stam te kunnen laten zien.

1865: De Mother of the Forest zonder bast aan de voet en de affiche voor de tentoonstelling met de bast van de boom in Londen

De boom ging zonder beschermende schors al snel dood. In 1890 brandde de boom grotendeels af. Het bezit van een goede schors wil echter niet zeggen dat een sequoiaboom altijd heel groot gaat worden. De omstandigheden moeten ook mee zitten.

Maar als je een goed plaatsje als zaadje vindt, dan kan je heel groot, dik en oud worden en veel jaarringen krijgen. Zie hieronder een doorsnede zoals deze te zien is in het Sequoia National Park.

Jaarringen van een grote omgezaagde sequoia gigantea. Dunne jaarringen geven een slecht groeijaar aan, dikke jaarringen een goed jaar.